

Hvidovre, 8. april 2008
Sag 08/401 – Dok. 4932/08 SL/sih/kft

Årsrapport fra Klagenævnet for Vidtgående specialundervisning er ikke *hele* klagenævnets rapport

Kære Christine Antorini

Du har som medlem af Folketingets uddannelsesudvalg modtaget en såkaldt årsrapport fra Klagenævnet for vidtgående specialundervisning.

Fra Danske Handicaporganisationers side er vi desværre nødt til at gøre opmærksom på, at vi ikke kan stå inde for hverken indhold eller arbejdsproces.

Bl.a. er hverken klager over kommunens sagsbehandling, forældrebetalt udredning eller mistet klageadgang behandlet i rapporten. Ligeledes var arbejdsprocessen omkring rapporten tilrettelagt således, at det ikke reelt var muligt at komme med indholdsmæssige input til den.

Tidligere år har Klagenævnet udarbejdet en årsrapport, der har været noget mere problematiserende og dermed oplysende omkring, hvad det er for problemstillinger, der ligger bag rapportens tal. Klagenævnets medlemmer har ikke haft samme syn på alle spørgsmål vedrørende specialundervisning, men nævnet har i fællesskab peget på problemstillinger og fokusområder, der har gjort det muligt for ministeren, politikere, organisationer og ikke mindst kommuner (og amter) at benytte rapporten til at sikre større kvalitet i såvel specialundervisningen som sagsbehandlingen og samarbejdet med barnet og barnets forældre. I år er rapporten i stedet en ophobning af statistiske oplysninger, som ikke i sig selv giver nogen særlig viden om feltet.

Kritikpunkter, som ikke er kommet med i rapporten

Flere steder i rapporten nævnes det, at antallet af personer, der er klageberettigede, er fordoblet. Personkredsen, der har klageadgang, blev ændret med kommunalreformen, men vi tvivler på, at der er tale om en fordobling. Under alle omstændigheder har vi flere gange bedt om dokumentation, sandsynliggørelse eller bare argumentation for, at det forholder sig således, men i årsrapporten er der bare tale om en påstand, som gentages.

Ligeledes er der i rapporten ikke nogen overvejelser over, om de, der klager, er den personkreds, der også havde klageadgang inden kommunalreformen, eller om der er tale om, at også forældre til børn, der efter kommunalreformens ikrafttræden har fået klageadgang, klager. Dette på trods af, at det har været en diskussion og et opmærksomhedspunkt i Klagenævnets arbejde gennem hele 2007.

I rapporten gives en gennemsnitlig sagsbehandlingstid (87 dage). Vi har bedt om også at få en opgørelse over, hvor mange sager, det har taget 3 måneder eller mere at behandle. En sådan opgørelse har vi ikke fået.

Før kommunalreformen havde alle forældre til børn, der modtog vidtgående specialundervisning, klageadgang. Ligeledes forældre, der ønskede, at deres barn skulle modtage vidtgående specialundervisning, men kommunen var uenig, samt forældre, hvor børnene blev henvist, men hvor forældrene ikke ønskede, at børnene skulle undervises i den vidtgående specialundervisning. Klageadgangen indbefattede børn, der havde meget dyre hjælpemidler, men måske få støttetimer – f.eks. velfungerende blinde og svagsynede børn. De har mistet klageadgangen, hvis barnet har under 12 støttetimer ugentligt. Vi har ønsket dette markeret i rapporten. Det bliver det ikke.

Vi ved, at kommunerne ikke altid efterkommer Klagenævnets afgørelser. Det ønsker vi behandlet i rapporten.

Mange forældre klager både over uddannelsestilbuddet og over kommunens sagsbehandling. Vi har ønsket en opgørelse over klager over kommunens sagsbehandling. En sådan er ikke foretaget.

Klagenævnet har behandlet et antal sager, hvor forældre til børn med dysleksi har betalt for en udredning af barnets vanskeligheder. Forældrene har gjort dette, når kommunen har afslået at foretage en udredning. Klagenævnet har i nogle tilfælde givet forældre medhold i klagen på baggrund af den udredning, som forældrene har betalt. Vi har tidligere bedt om, at dette opgøres i rapporten. En sådan opgørelse er ikke foretaget. Her er tale om en problematik, der i sig selv kalder på politisk opmærksomhed. Der er tale om klar social diskriminering, hvor det er forældrenes økonomiske formåen, der afgør, om barnets specialundervisningsbehov kan afklares. Problematikken må afdækkes, således at der kan reageres fra politisk hold.

Arbejdsprocessen ved årsrapporten for 2007

Ifølge Klagenævnets forretningsordens § 17 skal Klagenævnet hvert år inden den 1. marts udarbejde en årsrapport. Rapporten skal offentliggøres på Undervisningsministeriets hjemmeside.

Efter vores opfattelse kan arbejdsprocessen påbegyndes i sidste kvartal af 2007. Det vil sikre, at nævnets medlemmer får mulighed for at melde tilbage med problemstillinger, som sekretariatet kan indarbejde. I stedet fik vi rapporten i høring med kun et par dages frist, inden formanden ønskede rapporten offentliggjort. Som ovenfor beskrevet havde vi en række indvendinger, som ikke er behandlet i rapporten. I den offentliggjorte rapport er vores kritik udelukkende taget ind, hvor det drejer sig om helt faktuelle fejl.

Arbejdet med rapporten har altså på ingen måde været tilrettelagt, så vores medlemmer i Klagenævnet har haft mulighed for at bidrage under processen.

Uden forudgående orientering eller behandling ved et møde i nævnet, sender Klagenævnets formand, dommer Lis Sejr, herefter rapporten til Folketingets uddannelsesudvalg. Efter vores opfattelse er der ikke tale om Klagenævnets rapport – måske formandens eller sekretariatets, men fra handicaporganisationernes side står vi ikke inde for rapporten. Vi finder, at kommuner, politikere, organisationer m.fl. mister et væsentligt redskab til at sikre kvalitet i specialundervisning og væsentlig viden i forhold til fremtidige ændringer af lovgivningen omkring denne.

Med venlig hilsen

Stig Langvad
Formand

c.c.: Folketingets uddannelsesudvalg
Martin Isenbecker, direktør i Skolestyrelsen
Jacob Hess, kontorchef i Skolestyrelsen
Finn Christensen, kontorchef i Undervisningsministeriet
